

Чръчи-ти му очи мѣтахъ остро и зърки поглѣди съ кои-то всѣка чръта ва лице-то му бѣшевъ съгласие. Нѣговий-тъ остръ и дѣлъ иносъ бѣ ся проточилъ, като че искаше да ся впие въ есгество-то на всѣко ѹедио нѣщо въобщѣ; Негова-та лъскава тѣнка и чръна коса бѣше спуснатата на прѣдѣ; и всички-ти му движениꙗ и обхожданїе показвахъ назливъ скрытность. Высокий-тъ чловѣкъ улови ѹединъ бѣкель до половина налитъ съ прости спиртъ и го влѣ въ глѣткѫ-тѫ си безъ да продума нѣщо. Низкий-тъ чловѣкъ издигъ ся на прѣсти-ти и обръни главѫ-тѫ си напрѣдъ на ѹединъ страшъ, а подири на другъ, издигъ и съ-ть си на горѣ кѣмъ полицѣ-тѫ гдѣ-то стоіахъ стѣклени-ти сѫдо-ве, заповѣда съ тѣнкъ пискаръ гласъ да му даджъ пient julep (напитокъ отъ водж ракиѣ лимонъ и ледъ.) Кога му подадохъ бѣкель-тъ, той го взе и погледи на нѣго самодоволно, като чловѣкъ, кой-то мысла че іе налучилъ и іе удариъ гвоздай-тъ право въ срѣдѣ-тѫ, и поченѫ да срѣба въ кратко и мѣрно.

» Ба, кой бѣсъ вы донесъ при мене? Е, Локеръ, какъ си, живо здраво? попыта Гели, и протегиѫ рѣкѫ-тѫ си за да ся здрависа съ высокий-тъ чловѣкъ.

— Фу діаволь! » отгѣвори Локеръ, кой бѣсъ тя іе донесъ тебе тuka,

Гели?

— Сухий-тъ чловѣкъ кой-то ся паричаше Марксъ извѣднаожь прѣкъ-снѣж срѣбание-то си, и си проточи главѫ-тѫ та поглѣдоваше на новый-тъ нашъ нознаенецъ, като котка, кога поглѣдовъ на сухъ листъ кой-то шава или нѣщо друго, на кои-то може да ся спусне за да го улови.

— Азъ ви казвамъ, Томъ, на свѣтѣ-тъ нищо не може да бѫде по счастлива отъ тмѣ срѣцѫ ваша, каза Гели, уловилъ съмъ ся въ ѹединѣ діаволскѣ примкѣ и вие трѣба да мя измѣкнете отъ піеckъ. »

— Ого! промънка драгай-тъ приятель. — Сега може чловѣкъ да повѣрва че ти іе драга наша-та срѣница. Е що іе? я да видимъ! .

— Вы сте довели тука приятеля? попыта Гели, и поглѣди сумнително кѣмъ Маркса; или той да не іе вашъ съдружникъ?

— Да! Ето Марксъ! онъ-зи чловѣкъ съ кого-то азъ съмъ ималъ дѣло въ Начезъ. »

— Драго ми іе да ся запознаѧ съ васъ, каза Марксъ, и протегиѫ костлявѫ-тѫ си сухъ рѣкъ, коѧто приличаше на враній кракъ— Вы сте мистеръ Гели, стрували ся.

— Сѫшай-тъ, Господине, каза Гели, » а сега Господари като ся срѣщиѫхъ така честито то ще ви по-